

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

БЕОГРАД, ЈУЛИ 2000. ГОДИНЕ

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БРОЈ 782

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ЖАРКО РИСТИЋ

ДОКТОР ЕКОНОМСКИХ НАУКА,
КАНДИДАТ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЗА ОДБОРНИКА У СКУПШТИНИ ОПШТИНЕ ВРАЧАР
У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ 39

Добар глас далеко се чује.

У свим српским земљама познато је како су српски радикали преузели и препородили Земун.

За само три и по године, асфалтиране су улице, уведена је вода и канализација.

Основано је неколико нових насеља и сва су опремљена примарном инфраструктуром.

Обновљене су школе и дечији вртићи.

Отворено је породилиште и позориште.

Вредност свих ових радова далеко надмашује буџет земунске општине.

За свега три и по године, урађено је више него за две деценије под другом влашћу.

Сваки добар домаћин познаје рад српских радикала.

Будите и ви добар домаћин.

Учините нешто за своју општину.

**Српска радикална странка.
Нека најбољи победи!**

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

Патриотизам као први политички програм проф. др Жарко Ристића

Кад се родио Жарко Ристић, а то је било 11. септембра 1944. године, у селу Трњане код Пожаревца још је био рат.

Тај рат Жарко Ристић, наравно, није запамтио јер је тек био навршио месец дана живота кад је његово родно село проглашено слободним од окупатора. Он је из Трњана понео успомену на један рат који се био завршио двадесет шест година раније. Његов деда Илија, солунац и рудар, причао му је како је то било кад је српска пешадија била бржа од француске коњице. Малом Жарку дубоко се урезало у памет да човек, ако жели, може да трчи брже од сваког коња.

У времену у ком је Жарко Ристић примао прве утиске о животу, било је пуно парола, а био је само један политички програм. Зато је ту деда Илија одиграо пресудну улогу свога живота: паролу је оставио паролаштима, а свом унуку Жарку оставио је у аманет свој политички програм, који се у многу чему разликовао од оног паролашког. „За краља и отаџбину, за славу и очевину” - тако је гласио тај програм који се малом Жарку урезао не само у памет, него и у карактер. Тако се некад у Србији патриотизам преносио с колена на колена. Некад је у Србији жива реч била већа и дебља од сваке књиге.

Доктор за буџет

Али, долазило је време књига, а Жарков отац, кројач народног одела, и мајка, домаћица, имали су само њега и били су сиромашни, као многе друге породице тога времена. Да би њему било боље него њима, мали Жарко морао је на науку. Кад је, после обавезне основне, пошао у пожаревачку Средњу економску школу, он је само разумео то да, исто као његов деда Илија, мора да трчи брже од сваког коња. Исто као онда ратници, тако су тада отаџбини били потребни економисти. А он је трчао тако добро и брзо да су га још у средњој школи звали „доктор за буџет”. И сви су знали да ће једног дана од њега бити велики научник.

Кад је завршио Средњу економску школу, уписао је Економски факултет и прешао да живи у Студентском граду. Играо је левог халфа у „Радничком” док је „Раднички” био у првој фудбалској лиги тадашње Југославије, и добро је играо. Добро је играо и фолклор, а људи који су добро играли фолклор научили су да се лепо друже и буду велики пријатељи другим људима.

После је због науке морао да батали фудбал. „Раднички” је ионако био испао из прве фудбалске лиге, а Жарко Ристић се полако пробијао према првој лиги југословенских економиста. У завршној години студија, 1968. године, као председник Савеза студената Економског факултета, био је један од најгласнијих актера великих студентских демонстрација. Код чувеног подвожњака на Новом Београду добио је пендреком у главу и завршио у болници с потресом мозга. То сад већ више није било игра, то је сад био живот.

Живот ће га после одвести у Француску, у Европски универзитетски центар у Нансију, и после на специјализацију на Сорбону. Био је специјализант у француском Министарству за привреду и финансије, у време док је ресорни министар био потоњи председник Фран-

цуске Републике Валери Жискар д'Естен. Магистрирао је 1975. године на Економском факултету у Београду, с темом „Финансијски систем у светлу опште теорије великих економских система”. Осам година касније, на том истом факултету докторирао је на „Општој и заједничкој потрошњи”. Општа и заједничка потрошња, то је, у ствари, буџет. Нису га бадава звали „доктором за буџет”. На крају је то и постао.

Основи православне економије

После је програм свог деде Илије препознао у програму српских радикала. Само без краља, наравно, јер је краљ, исто као и новац, или поштанске марке с његовим ликом, завршио као реликвија прошлости, у неким албумима колекционара или споменарима људи који су остали да живе у неком другом времену, лишеном сваког осећаја за стварност. Исто као што се у будућности не може ићи ни са Јосипом Брозом, ни са Дражом Михаиловићем, тако се у будућности не може ићи ни с краљем. И баш тако, Жарко Ристић се осврнуо иза себе и разумео да ништа што је урадио у животу није урадио за краља, него је све што је радио у међувремену, радио, у ствари, за отаџбину, за очевину и славу.

У пракси, то изгледа овако: написао је укупно 105 књига, 460 чланака, 95 студија и пројеката и 30 приказа. Редовни је професор на Економском факултету, Вишој пословној школи и Војној академији у Београду и Природно-математичком факултету у Новом Саду. Предаје фискалну економију, економику друштвених делатности, финансијски менаџмент, јавне финансије, економију капитала и финансирање развоја. Као предавач, труди се да својим студентима пренесе своје огромно знање. Као испитивач, не цеди студенте него проверава њихово знање и покушава да их разуме, разумевајући у исто време и време у којем они живе и студирају. Оцена не треба увек да буде рефлексивна чистог знања, оцена некад треба да буде и подстицај.

Проф. др Жарко Ристић воли да говори снагом аргумената и језиком хуманизма. Понекад само повиси глас кад се говори о издаји отаџбине, јер један потомак солунца не може да разуме шта би било да је деда Илија уместо пушке носио на Солунском фронту немачку или аустријску заставу, ходао кроз ровове и говорио да Србија треба да пође путем који јој је био наменио кајзер Виљем. Нека су се времена променила, и данас се у пегле не ставља усијано угљевље, него се оне једноставно укључе у струју. Али, нека се времена никада и никако не могу променити.

Зато проф. др Жарко Ристић има велики број пријатеља који би, ако треба, погинули за њега, исто као што би он, ако треба, погинуо за њих. Уверен је да такав однос, њихов према њему и његов према њима, извире, као и све друго што је позитивно у човеку, само из патриотизма. Само човек који има позитиван однос према отаџбини може да буде добар и племенит човек. Човек који не би погинуо за своју отаџбину, такав човек не може имати ни пријатеља.

Последњих година, проф. др Жарко Ристић нарочито изучава православну економију. Здрав новац, мали буџет, мали порез, предузетничка иницијатива и економика милосрђа - то су основи православне економије. Реч домаћин, разумео је, чвршћа је и јача од термина менаџер.

Општина као сервис грађана

Зато проф. др Жарко Ристић сматра да је Скупштина општине Врачар, као, уосталом, на сваком другом нивоу власти у отаџбини, пре свега потребан домаћин. Исто онако како је радикал, председник општине Земун, добар домаћин у Земуну. Њему, наравно, смета што је Скупштина општине Врачар, под влашћу странка такозване демократске оријентације, хтела да буде једна посебна политичка организација и води високу светску политику. Исто као и сви други српски радикали, тако и проф. др Жарко Ристић сматра да општина треба да буде оно што у стварности и јесте - а то је сервис грађана. Она је ту да нам учини живот комфоријим у оним сферама у којима се простиру њене ингеренције. Зато грађани на нивоу локалне самоуправе треба да бирају људе који су се доказали у пракси, баш онако као радикали у Земуну.

Кад зовете електричара да вам отклони квар, зваћете, наравно, доброг мајстора. Лош мајстор наплатиће вам исто колико и добар, али квар неће отклонити, или га неће отклонити трајно. Ако је општина сервис - онда нека у том сервису раде само добри мајстори.

Као становнику Врачара, проф. др Жарку Ристићу је, наравно, познато да на територији ове општине проблеми такозване примарне инфраструктуре готово да не постоје. Међутим, комунална инфраструктура се не одржава, и у том смислу она се мора квалитативно побољшати. Зато неки делови Врачара имају проблема са изливањем канализације. Део Гружанске улице није чак ни прикључен на канализациону мрежу. У неким улицама при најмањим падавинама настану мала језера. Постоје услови да се породичне куће у појединим деловима Врачара прикључе на даљински систем грејања, па опет - то није учињено.

На Врачару ваља обновити обданишта, основне и средње школе. Уредити хоризонталну и вертикалну сигнализацију око свих ових објеката. Реставрисати фасаде. Уклонити депоније смећа. Провести ваљак улицама којима није прошао деценијама. Уредити постојеће и изградити нове зелене површине. Опремити Дом здравља. Приватизовати Спортски центар „Врачар“, како би се млади поново окупљали на спортским игралиштима, а не у кафићима. Реконструисати све постојеће и изградити нове спортске терене у свим школама на територији општине. Проширити Жичку улицу - за шта већ постоји пројекат.

Све ће то српски радикали урадити на Врачару, исто онако као што су то урадили у Земуну.

Увек доступан одборник

Када поклоните своје поверење српским радикалима, ваш нови одборник проф. др Жарко Ристић биће вам увек доступан. Сваком грађанину биће омогућено да да сам прати како напредује реализација радикалског програма за Врачар, даје сугестије и предлоге. Приоритети тог програма биће суочавања са растућим проблемима наркоманије, малолетничке деликвенције и збрињавања старих лица.

У том смислу, српски радикали посветиће нарочиту пажњу превенцији. Из непосредне близине свих школа биће уклоњени сви они објекти који погодују развоју сваког девијантног понашања (коцкарнице, кладионице, клубови са аутоматима за игру и друго). У сарадњи са МУП-ом Србије, српски радикали заложити се да безбедност наше деце на просторима око школа буде потпуна. Сви погодни простори у општинском власништву биће употребљени за отварање и опремање општинских центара за ресоцијализацију и дневно збрињавање одра-

Депонија смећа тамо где би требало да буде пословни центар Београда: такозвана Митићева рупа на Славији

Један од приоритета српских радикала: приватизација Спортског центра на Врачару

слих и старих лица. Кафићи на територији општине биће приведени у оне границе пословања у којима не би сметали грађанима. Тамо где је истекао законски рок који је претходни инвеститор имао да би кренуо с градњом, празни грађевински плацеви на територији општине биће дати на лиценцију и уступљени новим инвеститорима. Каленићева пијаца биће враћена својој изворној намени, а то је да грађанима Врачара и свим другим грађанима Београда који долазе да пазаре на Каленићу буде увек доступна јефтина и свежа роба. Проф. др Ристић сматра да постоје сви услови да се учини да роба на овој пијаци може да буде јефтинија и за читаву половину своје садашње цене.

У општинским службама биће искорењена свака корупција. Сви грађани Врачара имаће могућност бесплатних правних савета. Правна процедура у надлежности општине биће поједностављена до максимума. Свим грађанима биће под једнаким условима доступне све врсте докумената за закуп пословног простора, отварање локала или приватних фирми. Циљ је српских радикала да Врачар буде једна модерна пословна општина. Као чувени економиста, ваш одборник проф. др Жарко Ристић максимално ће подржавати све

оне програме који би повећали запосленост и даља улагања у општину, а самим тим допринели и развоју самог Врачара и Београда у целини.

Човек који уме, зна и може

Животни пут проф. др Жарка Ристића ишао је корак по корак. Исто као и политички пут Српске радикалне странке.

Корак по корак, чврстим кораком. Храбро, мудро и одлучно.

Зато није чудо да су се та два пута једном морала spojити у један. Зато је проф. др Жарко Ристић по сопственој жељи кандидат Српске радикалне странке за одборника у Скупштини општине Врачар. Кандидовао се за одборника јер сматра да један озбиљан економиста, па и после толико написаних књига, стручних и научних радова, ако жели да пружи максимум своје струке, мора да буде у непосредној вези са стварним проблемима општине у којој живи. Ко не познаје проблеме општине и није у стању да их успешно реши, тај не може да решава ни проблеме економије на државном нивоу.

Проф. др Жарко Ристић жели да своје знање усмери на добитак грађана Врачара. Али, да би он дошао у прилику да учини колико може за општину на којој живи, морамо и ми да учинимо за своју општину онолико колико можемо. Јер, нико не може да учини за нашу општину више него што ми сами можемо да учинимо.

Да бисмо учинили толико, морамо дати свој глас српским радикалима. Они ће онда урадити даље оно што је потребно да се уради. У Земуну смо урадили више него што смо реално могли да урадимо, а немерљиво више у односу на оно што смо морали. Знамо сви да у неким другим општинама - међу њима и на Врачару - није урађено ни онолико колико је било неопходно. То се правдало тиме да је, наводно, Република ускраћивала општинама средства која су им припадала из буџета због структуре страначке заступљености у општинским скупштинама. Ми одговорно тврдимо да то није тачно и да је у таквим општинама реч о неспособности, незнању и немару општинског руководства. Ако не и нечем другом.

Српски радикали прекинуће ту праксу. Радикално.

Гласајући за проф. др Жарка Ристића, грађани Врачара могу бити само на добитку. Не дешава се баш често да бирачи на општинским изборима имају такву привилегију да за свог „личног“ одборника бирају једног од наших најспремнијих економиста.

Људи често обећавају нешто што не могу да испуне.

Зато што не знају, не умеју, или реално не могу. Проф. др Жарко Ристић уме, зна и може.

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Техничко уређење и прелом:
Драган Перић

Издање приредио:
Душан Весић

Фоторепортер:
Марко Поплашен

Лектор:
Загорка Јоксимовић

Председник издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник издавачког савета:
Петар Димовић

Штампа:
„Етикета“ - Болеч
тел. 011/ 806-30-28

Редакција прима пошту на адресу:
„Велика Србија“,
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се „Велика Србија“ сматра производом из тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алијеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.